

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sphaera mundi

Johannes <de Sacrobosco>

[Bologna], 1480

Capitvlm Figvrae Mercvrii Et Veneris

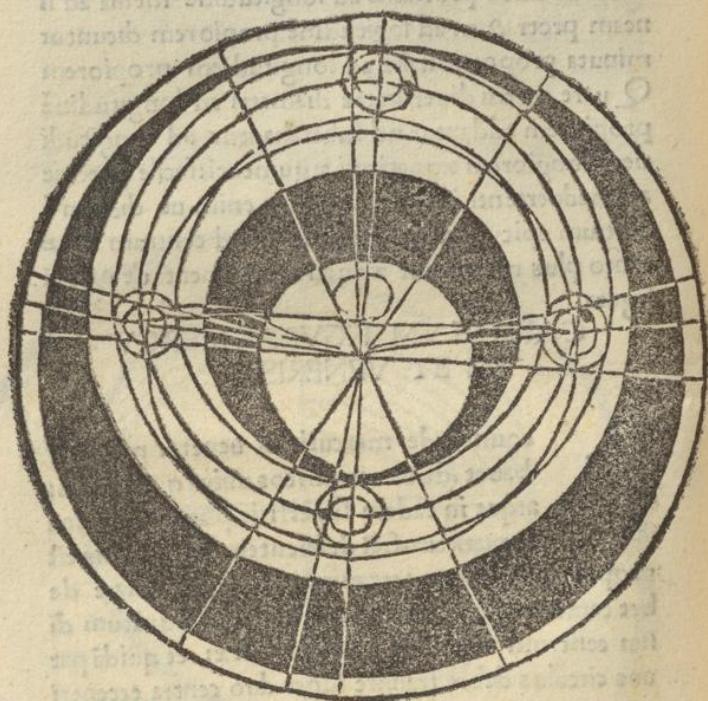
[urn:nbn:de:bsz:31-304134](#)

minuta pportionalia ad longitudinem longiorem. Et excessus linea protractæ ad longitudinē mediā ad liniam protractam ad longitudinē propiorem dicuntur minuta pportionalia ad longitudinem propiorem. Quare autem diuersitates diametri ad longitudinē propiorem addantur uel subtrahantur ad longitudinem longiorem æquationi argumenti: facile patebit animaduertenti in figura. quanto enim ut diatum est centrum epicycli plus appropinquat ad centrum terræ tanto plus maioratur æquatio argumenti ut patet in figura.

CAPITVLVM FIGVRAE MERCVRII ET VENERIS.

fequitur de mercurio & ueneré. mercurii habet duos eccentricos unius quantitatis: atque in eadem superficie plana dispositos æquantem. s. & deferentem. Et æquans est propinquior centro terræ: nam in duplo distare debet centrum deferentis a centro æquatis: quatum distat centrum æquantis a centro terræ: et quidam parvus circulus debet transire super duo centra eccentrici eorum: & super circumferentiam istius parui circuli mouet quotidie centrū deferentis ab oriente ioccidente tantum quantum quotidianus sol pertransit motu proprio contrario motui firmamenti: qui est ab oriente in occidentem contra firmamentum & dicit secum augem. Quare in quanto tempore Sol pertransit firmamentum: in tanto

Theorica mercurii iter alias difficilior.

etiam aux ec cētrici deferētis & quilibet punctus eccen
trici p̄trahit a quantem. Et etiam centrum eccentrici
suā paruam circūferētiā transit. Quare sttingit aliquā
do q̄ cētrum deferētis & centrū aequātis sint i codē
loco: quare tūc circuli ambo erunt unū circulū & sem
per p̄t̄er q̄ in illo instanti spirquier erit deferēs

fficiis
firmamēto q̄ æquans. Mouetur autem deferēs ita ut
i tempoib⁹ æqualib⁹ æquales ägulos describat sup
centro æqtis. Aequas uero smobilis ē nisi quætū ad
motū octauæ sperz: ut pacet i figura pcedenti. Epici
clus aut mercurii mouet p circūferentiaz eccentrici sui
ab occidēte i oriente zque cito q̄ cito mouet sol q̄tra
firmamētu. Vnde apparet q̄ sicut centrum epicidi lu
næ bis ptransit circūferetiam eccentrici sui in mense
ita cētrū epicidi mercurii bis pertransit eccentricum
suum i año una uice motu proprio alia uice motu au
gis. Iste aut epicyclus mercurii quēadmodū & alioꝝ
habet duos motus scilicet mediū & ueſ. Medi⁹ mo
tus terminat per lineam exeūtem a cētro terræ æqui
distantem lineæ exeunti a centro æquantis p centrum
epicycli. & iste medi⁹ motus est idem cū medio mo
tu solis: & quandoq; iste linea æquidistant scilicet li
nea exiens a centro eccentrici solis p cētrū solis & li
nea exiens a centro eccentrici æqtis mercurii p cen
trum epicycli sui: & linea exiens a centro terra æqui
distantis duabus: & cū ille tres lineæ mouean
tur æqualiter semp erūt æquidistantes: aut omnes e
runt una: aut duæ erunt una. Et non oportet ppter
hoc q̄ centrum epicycli mercurii & cētrū solis sint i
eodem loco & q̄ linea quæ exit a centro eccentrici so
lis p cētrum solis sit eadē linea cū linea exeunte a cen
tro æqtis p cētrū epicycli. Verus aut locus uel mo
tus epicycli terminat per lineam exeūtem a cētro ter
ra p centrum epicycli. Mouetur autem sicut dictū ē
centrum epicycli ad orientē & aux eccentrici deferētis

ad occidentem i contrarias ptes & que uelociter iter
se & que cito ut sol medio motu. Cetru uero epi
cycli & aux eccentrici & qlibet proprie eccentrici & deferentis
semp in temporibus equalibus & quales angulos sup
cetru & quitis describunt. Et que cito eti\u00e2 centru, defe
rentis mouetur in parua circuferentia ut i tempobus
& equalibus & quales arcus describat i proprio c\u00f3culo que
in & quales in & quitis describit. Cum enim quartam par
tem sui c\u00f3culi partii ptransit non ptransiuit quartam
partem & quantis. Ex iuxa dictis potest ostendi que aux
deferentis non potest esse i quolibet punto & quitis cu
lineae excentes a centro terrae p centru deferentis que
ostendunt augum deferentis semper cadunt in arcum
& quantis comprehensu, a duabus lineis contingentibus
paruum circulu super quo mouetur centru deferentis que
rentis: & transversibus p centrum terrae. Vnde appa
ret augum deferentis iuxta istu arcum comprehensu
esse & nunc accedere & nunc recedere augum deferen
tis respectu augis & quantis imobilis. Et quamvis
aux deferentis non possit esse nisi intra arcum pr
dictum punctu tamen deferentis qui modo est aux
pot est in quolibet punto & quantis id est in directo
et hoc contingit ideo quia aux eccentrici mutatur
continu\u00e8. & quando aux deferentis recedit ab auge
a quantis uersus occidentem tunc sectio illa c\u00f3culo
. s. a quantis & deferentis quae est post augum aequan
tis. s. in pte orientis in successione signorum accedit
ad augum a quantis & alia sectio quae est in oriente
recedit. Econuerso autem contingit redeunte auge de

ferentis ad augē æquātis uerū orientem. Quoties
uero centrū epicycli mercurii coniungit cū auge defer-
entis & ē i ea tūc aux deferentis ē in auge æquātis
quare tunc centrum terræ & cētrum æquātis & cea
trum deferentis & auges & oppositiones augiū et
cētrū epicycli sunt in una diametro mudi. Et quādo
centrū epicycli est i opposito augi deferentis quæ pri
uerat aux tūc ista similiter sunt in una diametro &
tunc ambo eccentrici sunt unū eccentrici. Apparet etiāz
ex iam dictis q̄ quātis centrum epicycli pcurrat suum
deferentem bis i anno tamen non est i auge deferen-
tis nisi semel quia dum cētrum epicycli ē i una medie
cate sui æquātis centrum eccentrici currat i medietati
sui parui cīculi supposita alteri medietati æquātis
quæ ē supra cētrū deferentis. Et qñ centrū epicycli
est in auge tūc est in pūcto deferentis: q̄ potest ma-
xime remoeri a terra & sic potest esse i pūcto maxi-
me remoto a terra sed n̄ potest esse i pūcto deferentis
maxime p̄pinquo centro ērē: quia quādo est in op-
posito augi æquātis: quæ pri fuit aux deferentis sui
tunc ambo circuli sunt unus circulū & tunc est cen-
trum epicycli in opposito augi æquātis. Sz duo sūt
loca i quib⁹ maxime accedit centrum epicycli centro
terrae: & in aliis locis non potest tantum accedere
Ista uero duo loca sunt duo puncta proprie opposita
augi deferentis uel æquātis terminantia lineaſ contū
gentes paruum circulum super quem mouet cē-
trum deferentis & traleuntis per cētrū terrae. Quā-
do igitur centrum epicycli est in auge sui deferentis

statim incipit ire uersus orientem in suo deferente;
Et similiter centrū deferentis incipit ire uersus occi-
dentem in suo pūo cīculo. Et quādo cētrū epicycli
est i capite linea contingentis quod caput est pprīe
oppositum augis æquatis tūc cētrum deferentis est
in puncto contactus pui cīculi cum ipsa linea: & tūc
est aux deferentis in maxima remotione ab auge æq-
uis: & tunc est cētrum epicycli in opposito augis de-
ferentis: quare tunc ē in maiori appinuatione ad
terram: quia cum centrum dferētis discendit plus
in suo pūo circulo plus remoueret oppositum augis
dferētis a cētro terræ: quod facile patebit inspieti
figuram & intelligēti motum supra dictum: & qđiu
erit cētrum epicycli in isto arcu dferētis qui est inter
duo pūcta opposita: uel capita lineaç contingētiū quæ
capita sunt appinqua opposito augis æquatis semper ē
in opposito augis deferētis. Et hoc sequit ex hoc q
çtu currit epicyclus ex una pte tantum currit centrū
deferentis ex alia pte ergo semper erunt in eadem
linea trāsciente p centrum terræ & per centrum de-
ferentis & tamē nunquam tantum appinquat cen-
trum epicycli centro terræ quartum appinquat ca-
pitibus lineaç contingētiū. Medius autem motus
Mercurii & Veneris & medium centri & uei & me-
dium ægumētum & uei & æquatio centri in zodia-
co & in epicyclo & aux media & uera & æquato ægu-
mēti omia ista sic describunt in mercuio & uere li-
cut in tribus supiōbus. Aequatōes autem argumen-
ti mercurii crescunt ut i tribus supiōbus cētro epic-

eli ap p̄p̄iḡte terræ. Aequatōes uero quæ describunt
in tabula sunt æquationes ac si semper fuisset centrū
epicycli in intersectione circuli æquantis cum deferē
te. Cum enīm centrum epicycli est in auge sui deferē
te. statim mouet uersus orientem: & etiā se at illa
deferētis & æquatis que est ante augem mouetur
ad ipsū. s. centrum epicycli quare coniungitur. Et
æquatōes agumēti que ibi cōtingunt sunt 9 inue scip
ez i tabula. Similiter cōtingit in alia seatiōe cētro epi
cycli existētē i aliis locis deferētis: tūc. n. sumūt æqui
tōes argumēti per miuta proporcōnalia quare oport
et q̄ tria sint paria miutoz p̄portōnaliuz. Minuta. n.
proporcōnalia ad lōgitudinem longiorem est excess⁹
lineæ exēuntis a cētro terræ ad cētraz epicycli ipo cē
tro epicycli exēntē i auge deferentis ad linea exēuntē
ad intersectionem cīculoꝝ. excessus dico diuisus i. lx. p
tes: minuti p̄portōnalia ad lōgitudiez p̄p̄iores sunt
excessus lineæ exēuntis a centro terræ ad directōnem
ad lineas cōtingentes ubi ē maxia ap p̄p̄iquatio cen
tri epicycli ad centrū terræ. Et itēq ab eodē loco us
que ad oppositum augis æxis cū sit ibi linea exiens
quare mutat miuta p̄portōnalia. Diversitas diamet
ri cīculi brevis dupliciter ē describēda sicut i trib⁹
supioib⁹: uen⁹ uero habet deferētez & æquantem dis
positos sic sicut tres supiores: & i eodē loco eleuant
illi eccentrici i quo eccentricus solis. Et cētrū epicycli
sui ita citō mouet sicut sol: quare medi⁹ mot⁹ solis ē
sicut medi⁹ mot⁹ epicycli ueris eo q̄ lineæ exēutes
a cētro terræ æqdistant duæ lineæ: quarum una ex

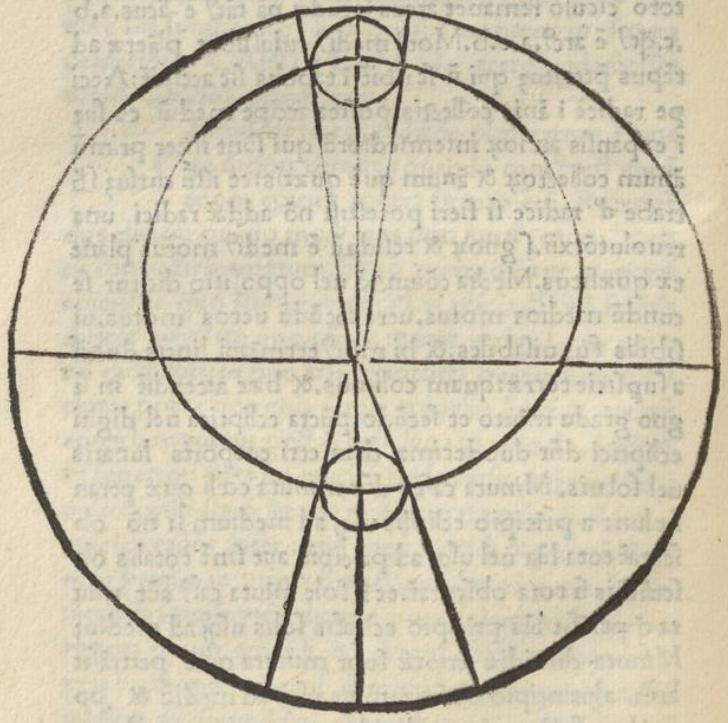
a cōtro eccētrici solis per cētrū solis: & alteā extit acē
ero æquātis p cētrū epicicli. Deferēs et æquās imo
biles sunt nisi q̄tu ad motū octauē sperā p̄ter hoc q̄
d̄ferēs mouet i latitudinez, ad meridiez & ad septē
trionez; ita ut fiat aliqñ deferens et æquās in eadem
superficie plāa sive sub ecliptica: deīn sub eadē linea q̄
trālit uers⁹ polū utrūq̄ declīat deferēs ab ecliptica. &
& hoc motu dice⁹ in latitudinib⁹. Omnia alia d̄ ue
nere sūt similia trib⁹ superiorib⁹. ut patet in figura
præscripta. CAPITVLVM De retrogradatōe: sta
tōe: & directōe planetarum.

Equis de retrogradatōe planetarum. Plane
ta dicitur directus quando mo⁹ ei⁹ iuuā
motu epicicli contra firmamētū. Retrogrā
dus dicitur quādo mot⁹ eius non iuuā motu epici
cli contra firmamētum. Statō prima dicitur punctus
epicicli in quo icipit retrogradari plāeta. Statō secūda
dicitur pūct⁹: in quo plāeta incipit dirigi. Luna uero
nō dicit habere hæc tria accidentia quāvis hēat epici
clum ppter hoc quia semp epicyclus lunæ & centrū
epicicli mouetur citi⁹ q̄ ipsa luna in epicyclo. dicit enī
in superiori pāte sui epicycli tarda cursu: & in inferiori
æloxi cursu. statō prima in ka significatōe dicit arcus
epicicli cadēs inter ueraz augē epicycli & punctū stati
onis primæ in prima significatōe. Statō secunda in
secunda significatōe dicitur arcus epicycli cadens iter
augem ueram epicycli & pūctum statōis secundae i
pria significatōe. Arcus dico trāiens per primam sta
tionem ad secundam. Arcus retrogradatōis ē arcu⁹

epicli cadēs inter primā stationē & secundā: arcus d
eo computatus p̄ oppositum augis epicli. & sic per
oppositū st̄ies arcum directionis. Et iste arcus miorat
secundum q̄ cētrum epicli accedit ad centrum terræ
quare mutant pūcta stationuz. Et si subtrahatur arcus
primæ stationis ab arcu secundæ statōis remanet ar
cus retrogradatōis. Et si subtrahatur prima statio a
toto cīculo remanet arcus secundæ nā tātē ē arcus. a.b
.c. q̄tē ē arcus. a.c.b. Motus medi⁹ cuiuslibet plāetæ ad
tempus p̄terituz qui n̄ scribit i tabulis sic accipit: Acci
pe radicē i annis collectis. postea accipe mediū eiusuz
i expansis annoz intermediorū qui sunt inter primū
ānum collectorū & ānum quē queris: et istū cursuz s̄b
erabe d̄ radice si fieri potest: si nō addat radici una
revolutō. xii. si gnoz & residuū ē medi⁹ motus plane
tz queritus. Media cōiunctō uel oppositō dicitur se
cundū medios motus. uera secundū ueros motus. ui
sibilis fuz uisibiles: & hi mot⁹ terminati lineis duatil
a superficie terræ: quam colimus. & hæc attendit in si
gno gradu miuto et secundo: pūcta ecliptica uel digitii
ecliptici dñr duodecimæ diametri corporis lunaris
uel solaris. Minuta casus dñr minuta cœli quæ p̄tra
sit luna a principio eclipsis usq; ad medium si nō ob
scurat tota lūa uel usq; ad principiū aut finē totalis ob
scutōis si tota obscurat. et i sole miuta cas⁹ sūt miu
ta q̄ p̄trasit lūa principio eclipsis solis usq; ad mediū
Minuta dimidiaz mot⁹ sunt minuta quæ p̄trasit
luna a principio obscuratōnis usq; ad mediū & pp
ter hoc si ista minuta diuidantur per motum lunac

equalez i una hora uiciet tēp⁹ quo tēpore transit per ea puncta. Minuta uero uel puncta residui dicūtur ptes diametri epicicli que sūt ab auge usq; ad directū lūae. Nūeri q; ponunt̄ in lineis tabularum eclipsium

Figura retrogradatōis statōis et directōis plāetarum.

sunt argumēta latitudinū inter se æquollētia uel latitu-
dies æquollentes. Anni maiores ad numerū terminorum
computatur minores ad reuolutōem: miores sūt iter
medii maiores & miores solis et lūz. Maiores anni sūt
eorum maiores cīcūtū: miores minimi mediocrest me-
diū. Tādi dñr plāetū: i. minuti cursu: quando sunt re-
trogradi ueloces. i. aucti cursu: quā sunt directi. Aucti
uero nūmero dicūt quādo æquatio ægūmēti additur su-
p̄ mediū cursuz. Minuti uero dicūt econuerso. Aucti
lumē dicūtūr cū recedunt a sole uel sol ab eis: miu-
ti lumē cū accedunt ad sole uel sol ad eos. Nature p-
rietas & opatōes plāetaꝝ & signoꝝ declaratur ta-
li conditōe q̄ semper fiat ictio a sole quia ē nobili-
or plāetaꝝ: & ab ariete quia nobilis ē signū & a meī
die qanobiliar ē pās diei: & secūduz sitū æquatoꝝ:
quia medium mundi existit.

CAPITVLVM DE LATITVDINE ET DECLI- natōe planetarū.

Atitudo planetꝝ dicitur distātia ipsiꝝ a via
solis. Decliatō plāetꝝ dicitur distātia ipsius
ab æquinoctiali. Patet ergo q̄ sol n̄ habet la-
titudinem sed solam decliatōem: quam decliatōe acci-
pimꝝ i sole p̄ distātia cētri solis ab intersectōe prima
quā facit cīclus solis cū æquinoctiali. s. a principio aī
etis: latitudiez lunae accipimꝝ p̄ distātiaz cētri corpo-
ris lunae ab intersectōe prima quam facit cīclus lune
cum cīculo solis. i. a capite draconis. Et si accipimus
decliatōem gradus orbis signoꝝ in quo ē luna & in
eadē hora latitudinem lunꝝ ab orbe signoꝝ. i. a via